

Arrest

nr. 170 633 van 27 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 4 november 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van attaché A.V., in haar verklaarde hoedanigheid van gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 december 2014 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de bevoegdheid van de steller van de akte

De bevoegdheid van de steller van de akte is een aangelegenheid die de openbare orde raakt en die zo nodig ambtshalve door de Raad dient te worden opgeworpen.

De bestreden beslissing betreft een beslissing over een aanvraag gezinshereniging op grond van artikel 40 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dit op grond van een huwelijk van verzoekster met een Belgische onderdaan.

Kernvraag in casu is of attaché A.V. van de Dienst Vreemdelingenzaken in deze hoedanigheid, op het ogenblik van de totstandkoming van de bestreden beslissing, met name op 30 december 2014, bevoegd was om deze te treffen.

Er dient te worden vastgesteld dat voor wat betreft de beslissingsbevoegdheid voor een aanvraag van een visum gezinshereniging als familielid van een Belg, noch de Vreemdelingenwet noch enig ander wettelijk instrument op het ogenblik van de totstandkoming van de bestreden beslissing voorzag in een delegatie van bevoegdheid van de minister c.q. staatssecretaris naar zijn gemachtigde, in casu de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Artikel 6, §1 van het Ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Delegatiebesluit), luidde op het ogenblik van de totstandkoming van de bestreden beslissing als volgt:

“§ 1. Aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren wordt delegatie van bevoegdheid verleend voor de toepassing van de volgende bepalingen van de wet van 15 december 1980 : artikel 2, tweede lid; artikel 3, eerste lid, 7°, en tweede lid; artikel 7, tweede tot vierde lid; artikel 8bis, §§ 1er en 4; artikel 9, eerste lid; artikel 9bis; artikel 9ter, artikel 10ter, § 3; artikel 11, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en vierde lid; artikel 12bis, §3, tweede en derde lid, § 4, eerste lid, en § 6, eerste lid; artikel 13, §§ 2bis tot 5; artikel 18, § 2; artikel 19, § 4; artikel 25, vierde lid; artikel 27, § 2 en § 3, derde lid; artikel 28, tweede lid; artikel 29, tweede lid; artikel 41ter; artikel 42bis, § 1, eerste zin; artikel 42ter, § 1, eerste lid; artikel 42quater, § 1, eerste lid; artikel 42quinquies, § 4; artikel 42septies; artikel 46bis, § 1; artikel 49, § 1, 6°, § 2, eerste lid, en § 3; artikel 49/2, § 4, eerste lid, en § 5; artikel 50, tweede lid; artikel 50bis, derde lid; artikel 51, derde lid; artikel 51/5, §§ 1er en 2, en § 3, tweede en derde lid; artikel 51/6, eerste lid; artikel 51/7, eerste en tweede lid; artikel 51/8, eerste en tweede lid; artikel 52/2, § 2, eerste lid, 3°; artikel 52/3, § 1 en § 2, eerste lid; artikel 53bis; artikel 57/30, § 1, eerste en vijfde lid, en § 2, eerste en tweede lid; artikel 57/33; artikel 57/34, §§ 1er en 5; artikel 57/35, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid, §§ 3 en 4; artikel 57/36, § 2, eerste en tweede lid; artikel 61, § 2 en § 3, eerste lid; artikel 61/2, § 1, § 2, eerste en derde lid, en § 3; artikel 61/3, § 1, eerste lid, § 2, eerste en tweede lid, en § 3; artikel 61/4, § 1, eerste lid en § 2; artikel 61/5; artikel 61/8; artikel 61/12, vijfde lid; artikel 61/13, § 3; artikel 72, eerste en derde lid; artikel 74/4, § 4, eerste lid; artikel 74/5, § 3, eerste lid, en § 4, 2°; artikel 74/6, §§ 1,1bis, en § 2, alinea 1er; artikel 74/7.”

Op het ogenblik van de totstandkoming van de bestreden beslissing verwees aldus noch voormelde bepaling, noch enige andere bepaling van het Delegatiebesluit naar een bepaling van de Vreemdelingenwet of, daargelaten de vraag of een wettelijk toegekende bevoegdheid mag gedelegeerd worden via een koninklijk besluit, een bepaling van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen op grond waarvan kan worden besloten dat een attaché van de Dienst Vreemdelingenzaken bevoegd zou zijn om de bestreden beslissing te treffen als gedelegeerde van de Minister c.q. staatssecretaris. (cf. RvS 27 maart 2014, nr. 226.914).

De Raad voegt er voor de volledigheid aan toe dat artikel 7 van het Delegatiebesluit vervangen werd door het ministerieel besluit van 19 december 2014 tot wijziging van het Delegatiebesluit, waarbij voorzien werd dat de in artikel 6 van het Delegatiebesluit bedoelde personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens bevoegd zijn om *“een beslissing te nemen in verband met elke aanvraag voor een visum lang verblijf die ingediend wordt op basis van de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging”*. Het ministerieel besluit van 19 december 2014 tot wijziging van het Delegatiebesluit trad in werking op de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt, zijnde 8 januari 2015. Dit maakt dat op 30 december 2014 attaché A.V. niet bevoegd was om de bestreden beslissing te treffen.

Partijen gedragen zich ter terechtzitting te dezen naar de wijsheid van de Raad.

De Raad dient dan ook te concluderen dat de bestreden beslissing, die werd genomen door attaché A.V., getroffen is door een daartoe niet bevoegd orgaan. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van attaché A.V., in haar verklaarde hoedanigheid van gemachtigde van de staats-secretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 december 2014 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA